| | |
|---|---|
| Súd: | Mestský súd Košice |
| Spisová značka: | 61C/20/2023 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 7123220020 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 21. 11. 2024 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Alžbeta Beňáková |
| ECLI: | ECLI:SK:MSKE:2024:7123220020.6 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, D. E. C., zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Lukáš Mojsej s.r.o., so sídlom Žižkova 2073/19, 040 01 Košice, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Račianska 71, 812 72 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

**r o z h o d o l :**

I. Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 4.050,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy za nezákonnú väzbu, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3.200,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

**o d ô v o d n e n i e :**

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.11.2023 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 13.443,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy za nezákonnú väzbu a sumy vo výške 18.857 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa, ORPZ v Košiciach pod ČVS: ORP-485/1-VYS-KE-2019 bolo dňa 30.8.2018 vznesené obvinenie za zločin vydierania podľa §189 ods. 1 Trestného zákona a pre zločin sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Košice- okolie, uznesením zo dňa 8.10.2019, č.k. 2Pv 460/19/8806 zamietnutá.

3. Na návrh prokurátora okresnej prokuratúry Košice I sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I. uznesením zo dňa 1.9.2019 pod sp. zn. 4Tp/88/2019 rozhodol, že berie žalobcu do väzby. Väzba začala plynúť dňa 29.8.2019 od 15:45 hod. v Ústave na výkon väzby a výkon trestu Floriánska 18, Košice. Proti tomuto uzneseniu zahlásil žalobca sťažnosť, ktorú Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 17.9.2019, sp. zn. 6Tpo/42/2019 zamietol. Uznesením okresného súdu Košice-okolie zo dňa 10.12.2019, sp. zn. 3T/142/2019 bol žalobca prepustený z väzby na slobodu, pričom ju nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor okresnej prokuratúry sťažnosť, ktorú Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 10.1.2020, sp. zn. 4Tos/114/2019 zamietol. Následne bol žalobca prepustený z väzby dňa 10.1.2020. Okresný súd Košice- okolie rozsudkom zo dňa 9.2.2022, sp. zn. 3T/142/2019 rozhodol, že v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje žalobcu spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice-

okolie sp. zn. 2Pv/460/8806 zo dňa 2.12.2019. Voči rozsudku Okresného súdu Košice- okolie podal prokurátor okresnej prokuratúry odvolanie. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.11.2022, sp. 7To/61/2022 súd zamietol odvolanie prokurátora a potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 9.2.2022, sp. zn. 3T/142/2019.

4. Žalobca od počiatku trestného stíhania spáchanie skutku popieral, ku skutku sa nepriznal, nakoľko celý čas sa cítil byť nevinný. V rozsudku okresný súd veľmi podrobne uviedol a poukázal na výpoveď žalobcu, ktorý popieral trestné činy, že s F. G. (správne Dudyovou: poznámka súdu) udržiaval intímny vzťah a k sexuálnemu styku ju nikto nenútil. Rovnako priznal, že F. G. za sexuálny styk z času na čas platil. Tak ako to krajský súd zistil a uviedol aj v rozsudku okresný súd, žalobcu zo spáchaného skutku a zo sexuálneho násilia usvedčovala iba F. G.. Okresný súd aj podľa názoru krajského súdu po podrobnom vyhodnotení všetkých výpovedí svedkov, vrátane výpovede F. G. dospel k správnemu záveru, že nemožno jednoznačne akceptovať len jej usvedčujúcu výpoveď. Okresný súd v rozsudku poukázal aj na vykonaný dôkaz, t.j. analýzu mobilného telefónu žalobcu, ktorá skončila negatívne, t.j. v jeho prospech. F. G. podľa znaleckého posudku vykazovala vysoké skóre lži na stupnici 8, zo škále 10. Mala diagnostikovaný sklon ku subjektívnemu, nie objektívnemu podávaniu informácií o prežitých udalostiach. Súd oslobodil žalobcu spod obžaloby, ktorý od začiatku tvrdil, že skutok pre ktorý je väzobne stíhaný sa nestal, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný. Je zrejmé, že väzobné stíhanie žalobcu, rovnako ako celé trestné stíhanie bolo v celom rozsahu nezákonné. V zmysle ustálenej súdnej praxe, zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená a dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a, že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo.

5. Žalobca si je vedomý toho, že v minulosti bol stíhaný aj odsúdený za iné trestné činy, avšak nikdy sa nejednalo o trestné činy uvedené v 2 oddiele 2 hlave trestného zákona, teda trestné činy proti ľudskej dôstojnosti. Po prepustení z väzby sa na neho aj napriek oslobodeniu jeho priatelia a známi pozerajú ako na sexuálneho delikventa. V dôsledku tohto nezákonného trestného stíhania utrpel jeho sociálny život predovšetkým preto, že má problém si nájsť stálu partnerku z dôvodu, že dostal nálepku sexuálneho násilníka. Jeho sexuálny život je v troskách, rozprávalo sa o ňom, že je sexuálny násilník a aj napriek tomu, že ho oslobodili, mu táto nálepka ostala. Psychika žalobcu je v dôsledku tohto nezákonného trestného stíhania na dne a preto má stále závažné psychické problémy. S poukazom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky si žalobca uplatňuje nemajetkovú ujmu vo výške 18.857 €. Žalobca má za to, že trestným stíhaním ako aj neopodstatnenou väzbou, ktorá trvala 135 dní došlo k závažným zásahom do súkromnej, rodinnej, pracovnej a zdravotnej sféry žalobcu a tým mu bola spôsobená značná nemajetková ujma. V súvislosti s neopodstatnenou a nezákonnou väzbou nie je presne určená výška odškodnenia za každý deň väzby. V obdobnej veci, v ktorej rozhodoval Krajský súd v Žiline priznal súd za 853 dní väzby primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za každý deň trvania väzby v sume 99,58 €, pretože táto suma postačuje na zmiernenie následkov nezákonnej väzby (rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 9Co/52/2010). Žalobca si s poukázaním na porušenie ústavných práv žalobcu uplatňuje nahradiť za každý deň strávený vo väzbe 99,58 € na deň. Väzba žalobcu začala plynúť dňa 29.8.2019 a skončila sa dňom 10.1.2020, tzn. že strávil vo väzbe 135 dní. Z tohto titulu si žalobca uplatňuje nahradiť nemajetkovú ujmu za nezákonnú väzbu vo výške 13.443 €. Žiadosťou zo dňa 17.3.2023 zaslal žalobca žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá vznikla nezákonným rozhodnutím, ktorou požadoval zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 32.300 €. Žalobcovi bolo dňa 14.9.2023 doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom žalovaný nárok žalobcu neuznal a vyhodnotil ho ako nedôvodný. Žalovaná považovala za dostačujúcu satisfakciu konštatovanie porušenia práv žiadateľa spolu s poskytnutým ospravedlnením. Dospela k záveru, že popri poskytnutom konštatovaní porušenia práv žiadateľa a ospravedlnenia sa za tieto zásahy, nie je v danom prípade dôvodné pristúpiť aj k priznaniu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Takéto vyjadrenie je vyslovene v rozpore s ust. § 8 ods. 5, písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. Na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak bol oslobodený spod obžaloby.

6. Vo vyjadrení k žalobe žalovaná zdôraznila, že na základe žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 16.3.2023 nárok žalobcu prerokovalo a konštatovalo porušenie práv, resp. existenciu zásahov do práv žalobcu uznesením o vznesení obvinenia a rozhodnutím o väzbe, za ktoré sa žalobcovi ospravedlnilo, dospejúc zároveň k záveru o nesplnení podmienok pre priznanie zadosťučinenia v peňažnej forme s tým, že konštatovanie porušenia práv žalobcu spolu s ospravedlnením považoval za dostatočnú satisfakciu. Poukázala na skutočnosť, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi jednotlivými zákonnými titulmi, na základe ktorých si poškodená osoba uplatňuje svoj nárok. Rozhodnutie o väzbe je odlišným zákonným titulom ako je uznesenie o vznesení obvinenia. Nárok na náhradu škody je potrebné posudzovať samostatne vo vzťahu ku každému poškodenou osobou namietanému zákonnému titulu. Žalovanej nie je zrejmé, na základe ktorého titulu malo dôjsť k ku ktorému negatívnemu následku. V žalobe absentujú relevantné skutkové tvrdenia o negatívnych následkoch. Jediným konštatovaním je, že trestným stíhaním ako aj neopodstatnenou väzbou, ktorá trvala 135 dní došlo k závažným zásahom do súkromnej, rodinnej, pracovnej a zdravotnej sféry žalobcu a tým mu bola spôsobená značná nemajetková ujma. Uvedené výrazne oslabuje možnosť žalovanej relevantne sa vyjadriť k žalobcom deklarovanej ujme a to osobitne k jej vzniku v príčinnej súvislosti s konkrétnym titulom. Na základe uvedeného namieta neunesenie bremena tvrdenia žalobcom, vznik nemajetkovej ujmy je potrebné nielen tvrdiť, ale aj preukázať. Žalovaná po oboznámení sa s priebehom prípravného konania ako aj trestného konania dospela k záveru o dôvodnosti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v podobe konštatovania porušenia práva a ospravedlnenia. Okolnosti, ktoré by umožňovali aplikovať na vec § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. nevzhliadlo. Žalobca nepreukazuje žiadnymi dôkazmi vznik nemajetkovej ujmy, ktorá peňažná saturácia by sa javila byť odôvodnenou a zároveň nezdôvodnil, ako zasiahlo trestné stíhanie a väzba do jeho súkromnej, rodinnej, pracovnej či zdravotnej sféry. Žalobca bol trikrát právoplatne odsúdený pre spáchanie trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, čo tvrdenie žalobcu o narušení jeho rodinných vzťahov významne oslabuje. Narušenie rodinných vzťahov medzi žalobcom a jeho manželkou priznal aj sám žalobca v rámci jeho výsluchu v konaní o väzbe dňa 1.9.2019. Žalobca nepreukázal, že v čase jeho trestného stíhania a väzby bol riadne zamestnaný, resp. vykonával inú zárobkovú činnosť, z dôvodu ktorého nemožno jeho tvrdenie o vplyve trestného stíhania a väzby na pracovnú sféru žalobcu označiť inak než za nepreukázané. Zo zápisnice o výsluchu obvineného za dňa 30.8.2019 vyplýva, že žalobca bol toho času nezamestnaný. Taktiež je potrebné dôsledne odlišovať od nemajetkovej ujmy škodu na zdraví. Prípadné poškodenie zdravia nemožno odškodňovať prostredníctvom náhrady nemajetkovej ujmy, pretože škoda na zdraví predstavuje osobitný nárok, ktorý sa posudzuje, preukazuje a uplatňuje spôsobom ustanoveným osobitným zákonom (zákon č. 437/2004 Z.z.). Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch predpokladá značnú mieru zásahu do osobnosti fyzickej osoby, pričom výšku náhrady nemajetkovej ujmy je oprávnený ustáliť výlučne súd, a to s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy ako aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k zásahu do osobnostnej sféry osoby došlo. Stanovenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy musí vychádzať zo skutkového stavu veci. Kritériá na stanovenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy sú určené v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z,z., pričom horná hranica výšky náhrady nemajetkovej ujmy je limitovaná § 17 ods. 4 tohto zákona. Tento limit však má byť viazaný len na najextrémnejšie prípady zlyhania štátu s najzávažnejšími dôsledkami na poškodeného. Podľa rozhodovacej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva by priznaná finančná náhrada nemala byť neprimeraná iným finančným kompenzáciám napríklad výške náhrady za utrpenie a bolesť (Karhuvaara a Iltalehti v. Fínsko). Žalobca si v žiadosti uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v maximálnej možnej výške, pričom nevysvetlil, prečo práve v jeho prípade by nebolo postačujúce samotné konštatovanie porušenia práva dostatočným zadosťučinením. Žalobca sa v minulosti dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti a bol 14- krát odsúdený, z toho 5- krát mu bol uložený trest odňatia slobody, 7- krát mu bol trest odňatia slobody podmienečne odložený, 1- krát mu bol uložený trest povinnej práce a 1- krát došlo k upusteniu od uloženia ďalšieho trestu. Preto je irelevantné, že v minulosti nepáchal trestné činy uvedené v 2 oddiele 2 hlavy trestného zákona.

7. K nezákonnosti trestného stíhania žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalobca bol trestne stíhaný po dobu 1168 dní, t.j. po dobu 3 rokov a 2 mesiacov. Na základe uvedeného sa žalobca domáha titulom trestného stíhania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 18.857 €, t.z. cca 6.000,- € za rok trestného stíhania. Žalobca neuviedol ako dospel k výške žalovanej sumy, je možné sa domnievať, že k tejto sume žalobca dospel po odpočítaní sumy 13.433 € od sumy 32.300,- € (ako zákonného maxima výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch). Čo sa týka zásahu do sexuálneho života žalobcu, žalovaná poukazuje na skutočnosť, že v čase prebiehajúceho trestného konania bol ženatý. Okrem toho žalobca neuvádza iné následky v jeho súkromnom živote či spoločenskom

uplatnení. Žalobcom požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy považuje za celkom zjavne neprimeranú. Žalovaná neuznáva právny základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a rovnako považuje požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy za zjavne premrštenú. Čo sa týka nezákonnosti väzby, žalobca požaduje za deň vykonanej väzby sumu vo výške 99,58 € s poukazom na ním vybrané rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/52/2010. Žalovaná konštatuje, že žalobca neodôvodnil výber uvedeného rozhodnutia, v akom smere išlo o prípad podobný žalobcovi. Rozhodnutie krajského súdu navyše neodráža ustálenú súdnu prax všeobecných súdov, v zmysle ktorej je ako primeraná náhrada nemajetkovej ujmy za deň obmedzenia osobnej slobody považovaná suma v rozmedzí od 20 € do 60 €. V iných členských štátoch Európskej únie ekonomicky vyspelejších sa poskytuje náhrada nemajetkovej ujmy za deň obmedzenia osobnej slobody v oveľa nižších sumách napríklad Rakúsko 20-50 €, Fínsko 100 € a Holandsko 80-105 €. Má za to, že žalobca nepreukázal zásah do svojich práv, kedy by samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadosťučinením. V tomto smere neuniesol dôkazné bremeno. Označenie žalobcu ako sexuálneho devianta je možné dať do súvislosti už v prípade vznesenia obvinenia, tento následok teda nemožno dávať do súvisu s výkonom väzby. Žiadne iné tvrdenie žalobca neuvádza. Žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vyčíslený na sumu vo výške 99,58 € považuje za premrštený, neodôvodnený a nepreukázaný. Z týchto dôvodov žalovaná považuje žalobu za nedôvodnú a navrhuje súdu, aby žalobu zamietol v celom rozsahu. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Žalobca v doručenej replike uviedol, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvá, považuje ju za dôvodnú, pričom svoj nárok opiera o judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorých je zrejmé, že nárok žalobcu je preukázateľne dôvodný. Žalovaná sa nevyjadruje k nároku žalobcu čo do dôvodu, nakoľko nárok žalobcu je v tomto prípade nesporný, žalovaná sa nebráni, že trestné stíhanie bolo dôvodné, rovnako aj väzobné stíhanie bolo dôvodné, čo znamená že žalovaná nárok žalobcu nepopiera. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo/167/2016, z ktorého vyplýva, že nenaplnenie predpokladu o spáchaní trestného činu obvineným sa považuje za nevyhnutnú podmienku pre vznik nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Táto podmienka je splnená vždy, ak trestné stíhanie obvineného bolo zastavené z dôvodu, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie sa nestal, že skutok nie je trestným činom, resp. že skutok nespáchal obvinený. K výške nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedol, že táto je vyslovene predmetom úvahy súdu, ktorý musí posúdiť všetky okolnosti nezákonného trestného stíhania, osobu poškodeného a podobne. K uvedenému preto navrhol výsluch žalobcu na pojednávaní. Konštatoval, že trestné stíhanie za zločin sexuálneho násilia vyvoláva značnú stigmatizáciu v spoločnosti, preto je enormný rozdiel, či je osoba stíhaná za zločin znásilnenia, prípadne sexuálneho násilia alebo sexuálneho zneužívania a keď je osoba stíhaná za krádež, lúpež a podobne. Každý páchateľ, ktorý je stíhaný za prvú skupinu trestných činov má znevýhodňujúce postavenie aj v rámci Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, resp. Ústavu na výkon väzby, pretože je všeobecne známe, že panuje všeobecná nenávisť voči páchateľom takýchto trestných činov. Ak má žalovaná za to, že 135 dní väzobného stíhania za zločin sexuálneho násilia a vydierania je krátka doba, tak s týmto sa v žiadnom prípade stotožniť nedá. Ak žalovaná uvádza, že žalobca nepreukázal, že jeho postavenie v spoločnosti sa týmto zhoršilo a ako to mohlo ovplyvniť jeho život, k uvedenému uvádza, že spoločnosť všeobecne sleduje tú skutočnosť, že ak sa osoba už raz dostala do väzby, tak tým pádom automaticky daný skutok musela spáchať (spoločnosť predsa má za preukázané, že predsa nemôžu nevinného človeka vziať do väzby). To, že následne bol žalobca oslobodený nemení nič na tom, že na žalobcu sa budú automaticky pozerať ako na páchateľa.

9. V duplike žalovaná dala do pozornosti skutočnosť, že v prípade žalobcu existuje nezákonný zásah orgánu verejnej moci. Pre možnosť priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch však nepostačuje preukázať len oslobodenie spod obžaloby a vznik nemajetkovej ujmy v príčinnej súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia a s rozhodnutím o väzbe, ale i skutočnosť že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a, že ujmu nie je možné uspokojiť inak. Žalovaná dospela k záveru o dôvodnosti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a žalobcovi poskytla satisfakciu v podobe konštatovania porušenia jeho práv vrátane výslovného ospravedlnenia sa žalobcovi. Žalovaná teda uznala, že žalobcovi vznikla v dôsledku uznesenia o vznesení obvinenia a rozhodnutia o väzbe nemajetková ujma. Táto skutočnosť však neodôvodňovala i priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Zároveň konštatovala, že žiadne rozhodnutie dovolacieho, či ústavného súdu neriešilo doposiaľ prípad štátom realizovaného dobrovoľného odškodnenia nemajetkovej ujmy spôsobenej trestným stíhaním/väzbou nerelutárnou formou. Odkazy na akékoľvek rozhodnutia súdov

budú preto na tento prípad nepriliehavé. Zopakovala, že v prípade žalobcu nebolo preukázané, že by samotné konštatovanie porušenia práva a ospravedlnenie nebolo dostatočným zadosťučinením, a to najmä vzhľadom na jeho rozsiahlu trestnú minulosť. K vnímaniu spoločnosti uviedla, že ide o všeobecné tvrdenia o tom, čo spoločnosť má alebo nemá za preukázané. V istom zmysle ide totiž o úroveň inteligencie, schopnosti vnímania faktov a skutočností spoločnosťou a rešpektovania prezumpcie neviny, ktorá sa deje nezávisle od orgánov verejnej moci. Napokon by však ale bolo potrebné zisťovať i to, čo si spoločnosť myslí o osobe, ktorá bola 14 krát za páchanie trestnej činnosti odsúdená a či existuje akákoľvek perspektíva zmeny pohľadu spoločnosti na takúto osobu len v dôsledku ďalšieho trestného stíhania/väzby. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu považuje za nedôvodný.

10. Na prejednanie veci súd nariadil dňa 30.5.2024 a dňa 24.10.2024 pojednávania, na ktorých sa zúčastnili právny zástupca žalobcu, žalobca a zástupca za žalovanú. Právny zástupca žalobcu ako aj zástupca žalovanej zotrvali na svojich vyjadreniach. Súd zároveň vykonal výsluch žalobcu. V záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že výsluchom žalobcu bolo jednoznačne preukázané, že nezákonné trestné stíhanie a nezákonná väzba výrazne zasiahla do jeho osobného života a ovplyvnila tak život jeho a jeho rodinných príslušníkov, a to najmä chorého syna a manželky, ktorá mala sťaženú starostlivosť o celú rodinu. Žalovaná v priebehu konania ospravedlňovala to, že nezákonné trestné stíhanie žalobcu pre zločin sexuálneho násilia, ktorý bol násilne vzatý do väzby na 135 dní nemal výrazný dopad na život žalobcu. Takéto tvrdenie žalovanej je v rozpore s účelom zákona o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Nárok žalobcu na priznanie nemajetkovej ujmy je nesporne daný a jej výška je na úvahe súdu. Navrhol žalobe vyhovieť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. V záverečnej reči zástupca žalovanej poukázal na nedôvodnosť žaloby, poukázal na obsah svojich písomných vyjadrení a ústne prednesy. V konaní nebolo preukázané, že by žalobcovi mala vzniknúť následkom trestného stíhania a výkonu väzby nemajetková ujma, ktorá by bola nad rámec toho, čo bolo poskytnuté žalobcovi na základe predbežného prerokovania nároku, kedy žalovaná konštatovala porušenie práva žalobcu a zároveň vyslovila ospravedlnenie žalobcovi. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy nie je automaticky, prichádza do úvahy len vtedy, ak nie sú dostatočné iné formy zadosťučinenia. Pre osobu žalobcu bolo postačujúce odškodnenie nepeňažnou formou. V prípade žalobcu ide o osobu, ktorá bola 14- krát právoplatne trestne odsúdená, z toho 5- krát na nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody čo znamená, že žalobca aj keď bol vzatý do väzby, nebola to preňho nejaká situácia, kde by bol prvýkrát v živote. Pokiaľ žalobca poukazoval na narušenie rodinných vzťahov a prostredie v ktorom žije, uvádza, že k narušeniu vzťahov došlo v dôsledku nevery, ktorej sa žalobca dopustil a ktorú ani nepopieral a tým došlo k narušeniu manželského spolužitia a vzťahov v rodine. Má za to, že primárnym dôvodom bola nevera, ktorej sa žalobca dopustil voči svojej manželke. Z výpovedí z trestného konania vyplýva, že to čo sa o žalobcovi hovorilo v spoločnosti, tieto skutočnosti roznášala poškodená v danom trestnom konaní, preto samotná skutočnosť trestného stíhania alebo väzby nezohrávala nejakú zásadnú úlohu. Ak došlo k zhoršeniu zdravotného stavu žalobcu, z jeho výpovede je zrejmé, že od roku 2015, keď prekonal niekoľko operácií mal trvalé poškodené zdravie, kvôli ktorému ani sa nemohol zamestnať. Skutočnosti o zhoršení jeho zdravotného stavu neboli v konaní preukázané a nie je možné ich dávať do príčinnej súvislosti s trestným stíhaním alebo s vykonanou väzbou. Navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Ak by aj súd priznal základ nároku žalobcovi, poukázal na neprimeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá sa má poskytovať len v prípadoch, kedy dôjde k najzávažnejším zásahom do osobnostných práv, ktoré predpoklady v tomto prípade nie sú splnené. V prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

12. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov, oboznámením sa s listinami, najmä: uznesenie ORPZ v Košiciach- okolie o vznesení obvinenia ČVS: ORP-485/1-VYS-KS-2019 zo dňa 30.8.2019, uznesenie Okresného súdu Košice- okolie sp. zn. 4Tp/88/2019 zo dňa 1.9.2019 o vzatí žalobcu do väzby, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/42/2019 zo dňa 17.9.2019 o zamietnutí sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vzatí do väzby, uznesenie Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 3T/142/2019 zo dňa 10.12.2019 o prepustení žalobcu z väzby, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Tos/114/2019 zo dňa 10.1.2020 o zamietnutí sťažnosti prokurátora proti uzneseniu o prepustení z väzby, rozsudok Okresného súdu Košice- okolie sp. zn. 3T/142/2019 zo dňa 9.2.2022 o oslobodení žalobcu spod obžaloby, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/61/2022 zo dňa 10.11.2022 o zamietnutí sťažnosti prokurátora voči oslobodzujúcemu rozsudku, žiadosť žalobcu zo dňa 16.3.2023 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, odpis z registra trestov, oznámenie

žalovanej o výsledku predbežného prerokovania nároku zo dňa 13.9.2023 a ďalšie a zistil tento skutkový stav:

13. Uznesením povereného príslušníka Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice- okolie zo dňa 30.8.2019, ČVS: ORP-485/1- VYS-KS-2019 bolo žalobcovi vznesené obvinenie za zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a za zločin sexuálne násilie podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona za skutok, že v presne nezistenom čase od dňa 15.4.2019 do dňa 19.4.2019, presne nezistenom dome na ulici H. I. D. E. C. J. K. G. C. donútil k orálnemu styku F. G., nar. X.X.XXXX, pod vyhrážkou: „teraz ma vyfajčíš, lebo keď nie, tak ťa podrežem nožom“, pričom ju chytil za hlavu, vybral svoj pohlavný úd a kričal po maďarsky, aby otvorila ústa, následne jej vložil pohlavný úd do úst a vykonal s ňou orálny styk, následne v presne nezistenej dobe sa jej mal viackrát vyhrážať, že ju zabije ak sa s ním nevyspí, následne dňa 29.8.2019 v čase okolo 11.20 hod. na ulici C. L. XX I. D. E. C., okr. Košice- okolie od nej žiadal pohlavný styk pod hrozbou zverejnenia videa s ich orálnym stykom. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Košice- okolie zo dňa 8.10.2019, č.k. 2Pv 460/19/8806 podľa § 193 ods. l písm. c) Trestného poriadku zamietnutá. Uznesením Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 4Tp/88/2019 zo dňa 1.9.2019 bol žalobca vzatý do väzby podľa ust. § 71 ods. 1, písm. c) Trestného poriadku, ktorá začal plynúť dňa 29.8.2019 o 15:45 hod. Sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vzatí do väzby bola uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Tpo/42/2019 zo dňa 17.9.2019 zamietnutá. Uznesením Okresného súdu Košice- okolie zo dňa 10.12.2019 sp. zn. 3T/142/2019 bol žalobca prepustený z väzby na slobodu, pričom bola väzba nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Sťažnosť prokurátora proti uzneseniu o prepustení z väzby zamietol Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 4Tos/114/2019 zo dňa 10.2.2020. Žalobca bol prepustený z väzby dňa 10.1.2020.

14. Po podaní obžaloby prokurátorom, Okresný súdu Košice- okolie sp. zn. 3T/142/2019 zo dňa 9.2.2022 rozhodol v zmysle ust. § 285 písm. a) Trestného poriadku o oslobodení žalobcu spod obžaloby. O podanom odvolaní prokurátora, Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 7To/61/2022 zo dňa 10.11.2022 odvolanie prokurátora zamietol.

15. Žalobca sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu jeho nezákonného trestného stíhania a nezákonnej väzby. Počas výsluchu uviedol, že bol v šoku z trestného stíhania, keď naňho F. G. podala trestné oznámenie. Boli 7 rokov ako priatelia, veľmi družní priatelia, oklamala ho. Doteraz nechápe prečo bol nevinne zatvorený. Trpí aj tým, že oklamal svoju ženu. Veľmi dôveroval F. G.. Keď sa vrátil z výkonu trestu už nechal to tak, nerozprával sa s F. G.. Chcel sa oslobodiť od súdu. Nečakal, že to takto dopadne a, že sa dostane do výkonu trestu nevinne. Jeho p. manželka Priška umrela. Ostal s deťmi sám, o ktoré sa stará, má s nimi starosti. Dostáva len vdovecký dôchodok vo výške 190 €. Nedostáva iný príjem, ani dávku v hmotnej núdzi. Bol 5x operovaný. Mal zdravotné ťažkosti, aj potom čo ho vzali do výkonu väzby. Trápili ho ruky a nohy. T.č. nie je zamestnaný, nakoľko si nevie nájsť prácu. Je už odpísaný materiál, nikde nemôže pracovať. K výkonu väzby uviedol, že predtým už sedel, ale aspoň vedel začo. V tomto prípade ale nevedel prečo je zatvorený, keď je nevinný. Z prostredia vo výkone väzby mal zlý pocit, nevedel čo má s tým robiť, hrozil mu aj vysoký trest, čo si pozrel v zákone. Bol z toho nervózny, nevedel spať. Chcel, aby sa to čím skôr skončilo. Žena, keď ho bola navštíviť, ho presviedčala len, aby sa neobesil. Psychicky mu bolo veľmi ťažko, nepomohli mu ani ošetrenia lekárov. Nevedeli mu povedať akú má chorobu, nemohol s tým nič robiť. Každý deň, keď vyšiel vonku na vzduch, mu rozprávali strážnici, že musí to vydržať, aby sa upokojil, nech si nerobí starosti. Deti sa na neho hnevali a hádali sa s ním. Keď ho brali policajti preč, tak vtedy sa žena išla hádať k nim, aj deti za ňou išli. Jeho postihnutý syn videl o čo ide, keď ho vzali policajti. Tie deti, ktoré vedia rozprávať, sa hádali. Preto jeho syn urobil bordel, pochopil z toho o čo ide. Hádali sa potom asi 2, 3 dni medzi sebou. Postihnutý syn chcel zbiť manžela F. G., napadol ho. Je postihnutý, od malička na 2 uši, nerozpráva. Má teraz 28 rokov, musí sa o neho ale stále starať. Nie je ženatý, nevie ani rozprávať. Po vzatí do väzby sa o syna starala manželka. Keď prišla manželka na návštevu, uviedla mu, že to nezvláda, pretože syn bol úplne hotový, že nie je doma. Bol na neho veľmi zvyknutý, trvá to tak aj doteraz. Všetko čo chce, musí tak urobiť. Od malička ho vychovával a bol na neho veľmi zvyknutý. A doteraz je s ním ťažko. Manželka bola tiež hotová, nevedela čo robiť, nakoľko ostalo s ňou 5 detí. Starší syn už teraz má rodinu, ale vtedy ešte nemali deti, finančne im pomáhal kamarát, s ktorým pracoval A. M.. V r. 2021 ochorela jeho manželka, mala choré pľúca a obličky. Celý rok následne chodil s ňou po nemocniciach, na dialýzu a následne dňa X.X.XXXX zomrela. Keď ho pustili domov, tak o 2 mesiace nato ochorela. Vzali ju do Šace a už neprežila.

16. K zdravotnému stavu uviedol, že mal viacero operácií. V r. 2015 ho operovali naposledy. Pre zdravotné problémy nemôže odvtedy pracovať. Pred vzatím do väzby pracoval len pre A. M., robil mu takého vrátnika, za to mu on platil. Pomáhal mu v r. 2017 asi 1 rok. Manželka na neho bola nahnevaná, lebo urobil hlúposť. Vzal Alžbetu na záhradu. Pýtala sa ho, ako si to mohol dovoliť. Alžbeta za ním prišla v apríli 2021, zobral ju vtedy do záhrady, ale nič jej neurobil, neznásilnil ju. Mali vzťah dobrý. Boli spolu 7 rokov. Milovali sa, mali pomer. Manželka to nevedela, ani jej manžel. Nikto to nevedel. Manželka ho upozornila, že keď ešte raz sa bude s ňou čo i len rozprávať, bude koniec.

17. K odsúdeniam za ohrozovanie mravnostnej výchovy mládeže uviedol, že deti, keď chodili do školy, nešli do školy, ale klamali učiteľke, že idú do Čiech a mali veľa neospravedlnených hodín. Preto mal povinnú prácu, pracoval aj na cintoríne. V danom prípade, ktorý je predmetom tohto konania, ide o zločin, za ktorý sa cítil byť nevinný, pričom v ostatných prípadoch išlo len o prečiny.

18. Z odpisu z registra trestov vyplýva 14 vykonaných záznamov. 1. Okresný súd Košice vidiek: § 247 ods. 1 Trestného zákona, odňatie slobody podmienečne na 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 11.6.1982, na páchateľa sa hľadí akoby nebol odsúdený, 2. Okresný súd Ostrava, § 221/1/3, 203, 247/1 Trestného zákona, odňatie slobody nepodmienečne na 14 mesiacov, 3. Okresný súd Ostrava, § 203 Trestného zákona, odňatie slobody nepodmienečne na 18 mesiacov, zákaz pobytu Ostrava na 2 roky, 4. Okresný súd Košice vidiek, § 156/2 Trestného zákona, odňatie slobody nepodmienečne na 6 mesiacov. 5. Okresný súd Banská Bystrica, § 8/1, 222/1 Trestného zákona, odňatie slobody nepodmienečne na 2 roky, amnestia 1.1.1990. 6. Okresný súd Košice vidiek, § 247/1d, 257/1 Trestného zákona, odňatie slobody podmienečne na 4 mesiace so skúšobnou dobou do 29.6.1995, osvedčenie sa 24.2.1996, na páchateľa sa hľadí akoby nebol odsúdený, 7. Okresný súd Sokolov, § 257/1 Trestného zákona, odňatie slobody podmienečne na 5 mesiacov, 8. Okresný súd Košice- okolie, §9/2, 247/1a Trestného zákona, odňatie slobody podmienečne na 10 mesiacov so skúšobnou dobou do 3.11.2000, osvedčenie sa 27.2.2001, na páchateľa sa hľadí akoby nebol odsúdený, 9. Okresný súd Košice vidiek, §9/2, §247/2a Trestného zákona, odňatie slobody nepodmienečne na 6 mesiacov, 10. Okresný súd Košice okolie, § 9/2, §247/2d Trestného zákona, odňatie slobody podmienečne na 7 mesiacov so skúšobnou dobou do 3.9.2006, osvedčenie sa (dátum neuvedený), na páchateľa sa hľadí akoby nebol odsúdený, 11. Okresný súd Košice okolie, § 211/3 Trestného zákona, odňatie slobody podmienečne na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 4 mesiace do 6.9.2012, osvedčenie sa 6.9.2012, na páchateľa sa hľadí akoby nebol odsúdený, 12. Okresný súd Košice- okolie, § 211/1b, 3a Trestného zákona upustenie od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na odsúdenie Okresný súd Košice okolie 3.2.2011, 13. Okresný súd Košice okolie, §14, §20, §212/2f Trestného zákona, trest povinnej práce v trvaní 150 hodín, vykonanie trestu 28.4.214, na páchateľa sa hľadí akoby nebol odsúdený, 14. Okresný súd Košice okolie, §211/1b, §211/3a Trestného zákona, odňatie slobody podmienečne na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 2 mesiace do 11.8.2016, osvedčenie sa 2.3.2017, na páchateľa sa hľadí akoby nebol odsúdený. Žalobca bol teda 4- krát trestne stíhaný za trestný čin príživníctva, 6- krát bolo jeho odsúdenie zahladené, 1- krát bolo upustené od potrestania a 1- krát mu bol uložený trest povinnej práce z toho 5- krát bol nepodmienečne vo výkone trestu.

19. Žiadosťou zo dňa 16.3.2023 žalobca požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Za trvanie nezákonnej väzby 135 dní a za nezákonné trestné stíhanie požiadal o náhradu nemajetkovej ujmy 32.300,- €, z toho suma 18.857 € predstavovala nemajetkovú ujmu za nezákonné trestné stíhanie.

20. Listom zo dňa 13.9.2023 žalovaná oznámila žalobcovi výsledok predbežného prerokovania nároku, na základe čoho podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. konštatovala, cit.: „Ministerstvo spravodlivosti SR konštatuje, že vydaním uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach- okolie zo dňa 30.8.2019, ČVS: ORP-485/1-VYS-KS-2019 o vznesení obvinenia a vydaním uznesenia Okresného súdu Košice- okolie zo dňa 1.9.2019, č.k. 4Tp/88/2019- 16 došlo s ohľadom k neskoršiemu právoplatnému oslobodeniu žiadateľa k vydaniu nezákonného rozhodnutia podľa § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. a k vydaniu rozhodnutia o väzbe podľa § 8 zákona č. 514/2003 Z.z. Týmito rozhodnutiami došlo k zásahu do práva p. A. B.. Za uvedené zásahy sa Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky p. A. B. ospravedlňuje.“ Žalovaná však nepriznala žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu, že uvedené konštatovanie porušenia práva a ospravedlnenie postačuje.

21. Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

22. Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

23. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

24. Podľa ust. § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

25. Podľa ust. § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

26. Podľa § 8 ods. 5, písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak bol oslobodený spod obžaloby.

27. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

28. Podľa ust. § 16 ods. 4 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

29. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

30. Podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

31. Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

32. Podľa ust. § 17 ods. 4 cit. zákona výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

33. Podľa ust. § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v platnom znení ku dňu, kedy bol žalobca vzatý do väzby, obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

34. Podľa §13 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba je podaná dôvodne. V danej veci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú začatím trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením žalobcu, ale jeho právoplatným oslobodením spod obžaloby, ako aj za nezákonné vzatie žalobcu do väzby. Zodpovednosť štátu k vzniku škody predpokladá súčasné splnenie troch podmienok: 1) nezákonné rozhodnutie, 2) vznik škody a 3) príčinnú súvislosť medzi nezákonným trestným stíhaním, resp. nezákonnou väzbou a vznikom škody. Dôkazné bremeno o kumulatívnom splnení všetkých týchto podmienok spočíva na žalobcovi. Súd mal preukázané, že uznesením povereného príslušníka Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice- okolie zo dňa 30.8.2019, ČVS: ORP-485/1- VYS-KS-2019 bolo žalobcovi vznesené obvinenie za zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a za zločin sexuálne násilie podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 4Tp/88/2019 zo dňa 1.9.2019 bol žalobca vzatý do väzby podľa ust. § 71 ods. 1, písm. c) Trestného poriadku, ktorá začal plynúť dňa 29.8.2019 o 15:45 hod. Uznesením Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 10.12.2019 sp. zn. 3T/142/2019 bol žalobca prepustený z väzby na slobodu, pričom bola väzba nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Žalobca bol prepustený z väzby dňa 10.1.2020. Žalobca tak strávil vo väzbe 135 dní. Po podaní obžaloby prokurátorom, Okresný súd Košice- okolie sp. zn. 3T/142/2019 zo dňa 9.2.2022 rozhodol v zmysle ust. § 285 písm. a) Trestného poriadku o oslobodení žalobcu spod obžaloby. O podanom odvolaní prokurátora, Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 7To/61/2022 zo dňa 10.11.2022 rozhodol tak, že odvolanie prokurátora zamietol. Trestné stíhanie trvalo 1168 dní, t.j. 3 roky a dva mesiace.

36. Na tomto mieste súd konštatuje, že medzi sporovými stranami nie je sporné, že žalobcovi vznikla nezákonným trestným stíhaním a nezákonnou väzbou nemajetková ujma. Z dôvodu splnenia podmienok pre vznik nemajetkovej ujmy žalovaná poskytla žalobcovi nepeňažné zadosťučinenie, keď v liste zo dňa 13.9.2023 konštatovala, cit.: „Ministerstvo spravodlivosti SR konštatuje, že vydaním uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach- okolie zo dňa 30.8.2019, ČVS: ORP-485/1-VYS-KS-2019 o vznesení obvinenia a vydaním uznesenia Okresného súdu Košice- okolie zo dňa 1.9.2019, č.k. 4Tp/88/2019- 16 došlo s ohľadom k neskoršiemu právoplatnému oslobodeniu žiadateľa k vydaniu nezákonného rozhodnutia podľa § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. a k vydaniu rozhodnutia o väzbe podľa § 8 zákona č. 514/2003 Z.z. Týmito rozhodnutiami došlo k zásahu do práva p. A. B.. Za uvedené zásahy sa Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky p. A. B. ospravedlňuje.“ Sporným medzi stranami ostáva, či iba samotné konštatovanie porušenia práva (nie) je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, kedy by mal žalobca nárok aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pokiaľ ju (nie) je možné uspokojiť inak. Súd sa preto bližšie nezaoberal predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za nemajetkovú ujmu, ale svoje dokazovanie zameral na zistenie spornej skutočnosti a teda, či žalobca má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

37. Žalobca sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch titulom nezákonnej väzby vo výške 13.443 € a titulom nezákonného trestného stíhania vo výške 18.857 €. Vo vzťahu k nezákonnej väzbe súd konštatuje, že výkonom väzby dochádza k výraznému obmedzeniu súkromného a rodinného života väzobne stíhanej osoby, k jej odčleneniu od najbližších, a tým aj k neodvratnému zásahu do jej citového

a intímneho života. Žalobca strávil vo väzbe 135 dní, bol obvinený z dvoch zločinov, pričom jedným z nich bol trestný čin proti ľudskej dôstojnosti, ktorý je obzvlášť citlivo vnímaný nielen v spoločnosti ako takej, alebo aj medzi obvinenými vo výkone väzby.

38. Na podporu vyššie uvedeného súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/257/2019 zo dňa 26.2.2020, ktorý konštatoval, že nárok podľa § 17 ods. 2 až 4 zákona č. 514/2003 Z.z. vzniká už samotnou existenciou väzobného stíhania a rozsudku, ktorým bola osoba pozbavená osobnej slobody následne oslobodená spod obžaloby. Preto rozhodnutie, ktorým sa priznáva táto náhrada škody vo forme nemajetkovej ujmy v peniazoch v konkrétnej výške, už len deklaruje existenciu tejto zákonom priznanej právnej skutočnosti a nárokov z nej vyplývajúcich (väzobného stíhania, oslobodzujúceho rozsudku a ich príčinnú súvislosť so vznikom nemajetkovej ujmy vzniknutej obmedzením na osobnej slobode jednotlivca).

39. Súd dospel k záveru, že iba samotné konštatovanie porušenia práva a poskytnutie ospravedlnenia nie sú dostatočným zadosťučinením, ide práve o ten prípad, kedy uvedené nepostačuje, nakoľko výkonom väzby došlo k výraznému zásahu do osobnosti žalobcu. K nemajetkovej ujme sa súd vyjadrí neskôr.

40. K nezákonnosti trestného stíhania súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR zo dňa 24. januára 2017 sp. zn. III. ÚS 754/2016, ktorý o.i. vyslovil, že: „24. Každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr, ak ide o obvinenie nepravdivé, ktoré je potvrdené právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom súdu (Ústavný súd Českej republiky nález sp. zn. I. ÚS 554/04 z 31. marca 2005). Ďalej dáva súd do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.9.2020 sp. zn. 6Cdo 152/2018, ktorý zamietol dovolanie žalovanej proti rozsudku odvolacieho súdu v konaní o náhradu škody pozostávajúcej tiež z nemajetkovej ujmy v peniazoch uplatnenej podľa zák. č. 58/1969 Zb., keď v konaní išlo o uplatnenú škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia voči žalobcovi, ako aj rozhodnutím o väzbe za okolnosti, že žalobca bol v predmetnej trestnej veci oslobodený spod obžaloby. Dovolací súd k žalovanou nastolenej otázke, a to či právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 58/1969 Zb. s podporou článku 5 Dohovoru možno odškodniť aj v prípade, ak ujma mala vzniknúť samotným trestným stíhaním (nie rozhodnutím o väzbe, či iným rozhodnutím o pozbavení osobnej slobody), odkázal na spomínaný nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 754/2016 so záverom, podľa ktorého: „Dovolací súd sa v tejto veci s názorom vysloveným ústavným súdom plne stotožňuje, akceptuje ho a nemá žiaden dôvod od tohto názoru sa odkloniť.“

41. Žalobcovi v dôsledku oboch nezákonných uznesení v predmetnej trestnej veci vedenej proti nemu ako obvinenému pre zločin sexuálneho násilia a zločin vydierania vznikla nemajetková ujma, ktorú nemožno odškodniť inak než v peniazoch, pretože trestné konanie skončilo inak než odsudzujúcim rozsudkom. Každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, či jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr, ak sa jedná o obvinenie nepravdivé, keďže nebolo skončené v predmetnej trestnej veci inak než odsudzujúcim rozsudkom. Náhrada nemajetkovej ujmy má slúžiť na kompenzáciu stavu neistoty, do ktorej bol poškodený v dôsledku nezákonne vedeného trestného konania uvrhnutý a udržiavaný. Ide o psychickú kategóriu, ktorú iba ťažko možno preukazovať.

42. Na základe uvedeného a v kontexte s označenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR a rozhodovacou praxou Ústavného súdu SR preto súd konštatuje, že v prípade nezákonného trestného stíhania iba samotné konštatovanie porušenia práva ako aj poskytnutie ospravedlnenia nie je dostatočným zadosťučinením, preto žalobcovi patrí náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

43. Súd vzal na zreteľ, že nemajetkovú ujmu uplatňovanú podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je potrebné kompenzovať poškodenému žalobcovi v súlade s kritériami stanovenými v § 17 ods. 3 a 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ako i so zreteľom na právne predpisy slovenského právneho poriadku upravujúce odškodnenie a tiež na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, pretože v opačnom prípade by

sa súd dopustil odklonu od ustálenej praxe dovolacieho súdu v tejto otázke (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/155/2020), a to vrátane článku 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorého má každý právo na náhradu škody, ktorú mu spôsobilo nezákonné rozhodnutie súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávny úradný postup. Súd adekvátne vzal na zreteľ i závery ustálenej judikatúry, že pri dôslednom rešpektovaní prezumpcie neviny predstavuje každé trestné stíhanie významný zásah do súkromného a osobného života stíhaného žalobcu, negatívne sa dotýka aj jeho cti a dobrej povesti, a je spôsobilé porušiť právo jednotlivca (žalobcu) na rešpektovanie a ochranu jeho súkromného a rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti tak, ako to zaručuje článok 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a článok 10 Listiny základných práv a slobôd.

44. Podľa jednotlivých kritérií uvedených v ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. súd prihliadol na osobu žalobcu, prihliadol na jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje. Žalobca bol ženatý, je otcom šiestich detí (uvedenú informáciu mal súd preukázanú z výpisu z Registra obyvateľov, ako aj z výpovede žalobcu ako obvineného: č.l. 73 spisu), z ktorých jeden syn je zdravotne postihnutý (hluchonemý), ktorý bol na otca citovo naviazaný. Žalobca z dôvodu viacerých operácií nemal dobrý zdravotný stav, ako sám uviedol pri výsluchu bol asi 5- krát operovaný, boleli ho ruky a nohy, preto nemohol pracovať. V čase začatia trestného stíhania mal 56 rokov, bol nezamestnaný. Z odpisu z registra trestov mal súd preukázané, že v minulosti bol 14- krát trestne stíhaný, 4- krát bol trestne stíhaný pre trestný čin príživníctva, ktorý v súčasnosti nie je trestným činom. Vo výkone trestu odňatia slobody bol 5- krát, 7- krát mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienečne odložený za spáchanie prečinov (krádež, ublíženie na zdraví a ohrozovanie mravnej výchovy mládeže), 1- krát mu bol uložený trest povinnej práce a 1- krát bolo upustené od potrestania. V prípade šiestich trestných stíhaní sa hľadí na neho akoby nebol odsúdený.

45. Čo sa týka závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo, súd poukazuje na výpoveď žalobcu, že žalobca bol obmedzený na osobnej slobode priamo pred očami svojej rodiny, detí a blízkeho okolia, kedy došlo aj ku konfliktu medzi jeho postihnutým synom a manželom F. G., ktorá si vymyslela obvinenie voči žalobcovi. Zadržanie políciou mal súd preukázané aj z výpovede žalobcovej manželky J. B. (č.l. 66 spisu). Následne čas strávený vo väzbe vnímal žalobca veľmi negatívne, a v tomto smere nie je dôležité, že už v minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody, nakoľko výkon väzby je vo viacerých smeroch psychicky náročnejší než výkon trestu, pričom v minulosti bol trestne stíhaný za prečiny. Zároveň od začiatku vznesenia obvinenia uvádzal, že je nevinný, nevedel, prečo sa nachádza vo väzbe a prečo ho jeho intímna známosť udala. Žalobca bol v stave neistoty aj z dôvodu, že mu hrozil vysoký trest za dva zločiny. Za trestný čin sexuálneho násilia mu hrozil trest odňatia slobody na 5 až 10 rokov, a za trestný čin vydierania trest odňatia slobody od 2 do 6 rokov. Súd vychádzal aj z výpovede žalobcu, že vo výkone väzby mal zlý pocit, nevedel čo má robiť, bol nervózny, nevedel spať, chcel, aby sa to čím skôr skončilo. Manželka, keď ho bola navštíviť ho presviedčala, aby sa neobesil. Podporovali ho strážnici, že musí to vydržať, aby sa upokojil, znášal to psychicky veľmi ťažko. Počas jeho pobytu vo väzbe bol odtrhnutý od zdravotne postihnutého hluchonemého syna, ktorý bol na neho veľmi citovo naviazaný. Jeho manželka tak ostala na výchovu rodiny sama. Jeho zdravotný stav pritom nebol dobrý, viackrát bol v minulosti operovaný, boleli ho ruky a nohy, pričom prostredie vo väzbe nie je na taký stav ideálne. Zhoršenie zdravotného stavu nebolo súdu preukázané. Súd konštatuje, že k zhoršeniu vzťahov v rodine prispela aj jeho nevera, ktorá sa po siedmich rokoch prevalila, aj vo vzťahu k manželke, ale súd kládol dôraz na prežívanie žalobcu vo väzbe, s ktorým spája aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

46. Voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie po dobu 1168 dní, t.j. 3 roky a 2 mesiace. Ako už súd uviedol vyššie, trestné stíhanie pre zločin sexuálneho násilia je veľmi negatívne vnímané v samotnej spoločnosti. Žalobca od počiatku tvrdil, že je nevinný, bol v stave neistoty, že mu hrozí vysoký trest. Súdu sú zrejmé aj okolnosti ohľadom nevery žalobcu a s tým súvisiacich negatívnych dopadov na rodinu a deti žalobcu, avšak nemožno tvrdiť, že samotné trestné stíhanie z tak vážnych zločinov ako je zločin vydierania a sexuálne násilie nezasiahlo výrazne do jeho osobnosti, čo by neodôvodňovalo priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Obvinenie žalobcu bolo výsledkom jedinej usvedčujúcej výpovede F. G., s ktorou mal dlhoročný intímny pomer. V zmysle psychologického posudku bolo určené F. G. vysoké skóre lži 8 na škále 10. Počas trestného stíhania sa na neho dívalo blízke okolie ako na sexuálneho delikventa, keďže bol obvinený zo zločinu sexuálneho násilia. Konkrétne situácie však žalobca neopísal. Počas celého trestného stíhania bol v obave z výšky trestu.

47. K závažnosti následkov, ktoré vznikli žalobcovi v súkromnom živote súd uvádza, že nastalo prirodzené zhoršenie vzťahov v rodine, nielen z dôvodu jeho nevery, ale aj z dôvodu, že bol obvinený z dvoch zločinov. Hnevali sa na neho deti, aj manželka. Vo vzťahu k nezákonnej väzbe bolo zasiahnuté do jeho osobnej slobody, ako aj cti a ľudskej dôstojnosti. V spoločenskom uplatnení, ako už súd uviedol išlo o negatívne vnímanie jeho obvinenia ako sexuálneho delikventa zo strany blízkeho okolia. Samotná žalovaná poukazuje na skutočnosť, že nepravdivé tvrdenia o osobe žalobcu šírila predovšetkým F. G., čo vyplýva zo zápisníc o výsluchu svedkov. Z uvedeného má súd za to, že o vedení trestného stíhania voči žalobcovi za zločin sexuálneho násilia a vydierania bolo informované celé jeho okolie. Rovnako bol zadržaný pred očami svojho okolia a bežne v spoločnosti sa negatívne správy šíria rýchlejšie ako tie dobré, najmä v komunite, v ktorej žije žalobca.

48. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy žalobcu súd konštatuje, že v súlade s ustanovením § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z v spojení so zákonom č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov maximálna možná suma pre priznanie nároku predstavovala sumu 26.000,- €. Žalobca si uplatňuje za nezákonnú väzbu sumu 13.443 € a za nezákonné trestné stíhanie sumu 18.857,- €, t.j. spolu 32.300,- €, ktorú si uplatňoval aj pri predbežnom prejednaní nároku, čo uvádzala samotná žalovaná. Maximálna možná suma podľa súdu pre priznanie nároku však predstavovala sumu 26.000 € (50*520 €). Minimálna mzda za rok 2019 predstavovala sumu 520,- €.

49. Čo sa týka výšky náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil žalobca a síce sumy 13.443 €, keď za jeden deň väzby si uplatnil sumu 99,58 €, podľa ním vybraného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/52/2010, súd má za to, že táto požadovaná suma je premrštená. Žalobcovi síce bolo zasiahnuté do jeho osobnosti, avšak nie v rozsahu, ktorý požaduje. K rozhodnutiu, na ktoré žalobca poukázal súd uvádza, že v danom prípade bol žalobca vo väzbe 853 dní, teda viac ako 6- krát dlhšie ako v prejednávanej veci, čo sa iste odrazilo aj pri priznávaní výšky náhrady, pričom išlo o iné okolnosti prípadu. Súd sa pri priznávaní výšky nezákonnej väzby za každý jeden deň väzby riadil rozhodovacou praxou všeobecných súdov, ako aj ESĽP, z ktorých vyplýva, že za deň väzby je priznávaná suma od 20-60 €, na čo poukazovala aj samotná žalovaná (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/2357/2010). Súd vzhľadom na zákonné kritériá, ktoré zohľadnil a na okolnosti prípadu mal za to, že za jeden deň väzby je primeraná suma 30,- € pri spodnej hranici, preto priznal žalobcovi sumu 4.050,- € (30 x 135 dní väzby). Súd sa riadil úvahou, že žalobca bol síce obmedzený na osobnej slobode, bol zadržaný pred očami svojej rodiny a okolia, bol odčlenený od svojej rodiny, hrozil mu vysoký trest za dva zločiny a vo väzbe strávil 135 dní, avšak v minulosti bol 14- krát trestne stíhaný (aj ak by sme nezohľadnili 4- násobné odsúdenie za trestný čin príživníctva, stále bol 10- krát trestne stíhaný), vzal do úvahy aj konštatovanie porušenia práva a ospravedlnenia zo strany žalovanej.

50. Žalobca požadoval náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie vo výške 6.000,- € za rok trestného stíhania, čo považoval súd rovnako za premrštenú sumu. Súd konštatuje, že po komplexnom posúdení vyššie uvedených kritérií, keďže obdobný prípad sa súdu nepodarilo dohľadať, ponížil požadovanú sumu za nezákonné trestné stíhanie s ohľadom na trestnú minulosť žalobcu, že nebolo preukázané zhoršenie zdravotného stavu žalobcu výkonom trestného stíhania, že žalobcovi bolo poskytnuté zo strany žalovanej ospravedlnenie, ako aj konštatované porušenie práva žalobcu. Súd vzal do úvahy aj dĺžku trestného konania (vyše 3 rokov), povahu trestnej veci (vydieranie a sexuálne násilie) aj obmedzenie osobnej slobody žalobcu vo väzbe. Súd nezistil mimoriadne závažnú ujmu v súkromnom či spoločenskom uplatnení žalobcu. U žalobcu síce došlo prechodne k naštrbeniu rodinných vzťahov (počas väzby žalobcu), avšak naďalej tieto rodinné vzťahy zostali zachované. Rovnako v čase začatia trestného konania nebol zamestnaný, preto to nemalo vplyv na jeho pracovnú oblasť. Za primeranú a spravodlivú náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie, ktoré trvalo tri roky a dva mesiace, považoval súd sumu 3.200,- €, t.j. 1.000,- € za jeden rok trestného stíhania a 200,- € za dva mesiace, t.j. 100,- € za mesiac trestného stíhania.

51. Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych úvah súd dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná, nakoľko v tomto prípade za dostatočné zadosťučinenie nebolo postačujúce samotné konštatovanie porušenia práva, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonnými rozhodnutiami, preto vo výroku I. zaviazal žalovanú na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy za nezákonnú väzbu vo výške 4.050,- € a za nezákonné trestné stíhanie vo výške 3.200,- €, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, nakoľko je súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti, že uvedená lehota je potrebná z dôvodu

potreby schvaľovacieho procesu úhrady u žalovanej a z dôvodu administratívno-časovej náročnosti tohto procesu.

52. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Zásadu úspechu vo veci upravenú v ust. § 255 CSP treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovského práva) alebo od znaleckého posudku. Je potrebné si však uvedomiť, že v týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť ním uplatneného nároku. Žalobcu je preto nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu (alebo znaleckého posudku). To platí aj na prejednávaný prípad, keďže žalobca bol nepochybne plne úspešný čo do základu priznania náhrady nemajetkovej ujmy, keďže výška nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu, ktorú žalobca nemohol nijako predvídať, pretože to objektívne nie je možné. Zamietnutie žalobcom uplatneného nároku nad sumu 7.250 € teda nie je prejavom procesného úspechu žalovanej, ale iba dôsledkom úvahy súdu (bližšie pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/78/2023 zo dňa 24.4.2024).

55. Žalobca tak bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto má nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu proti žalovanej. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník ( § 262 ods. 2 CSP).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Mestský súd Košice.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,
b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti ( Exekučný poriadok).